

[Mejdahl]

kelhed ud på, at arbejdsledige forældre ikke kan benytte kommunernes tilbud om dagpleje og daginstitutionspadser. Det er i bemærkningerne til lovforslaget nærmere defineret, hvilke kriterier der efter Fremskridtspartiets opfattelse skal være opfyldt, for at man er arbejdsledig og derfor omfattet af lovforslaget.

Lovforslaget tager sigte på at økonomisere med det offentliges ressourcer – en målsætning, som vi i Venstre er meget enige med Fremskridtspartiet i. Men når vi ser på virkningerne af Fremskridtspartiets lovforslag, hører enigheden op. Forslaget er meget kontant: Børnene skal ind og ud af pasningssystemet, næsten med mindre end en dages varsel, og selv om det vil være effektivt i økonomisk henseende, er det slet ikke sikkert, at det tjener børnenes tarv, tværtimod.

Jeg er vidende om, at flere kommuner administrerer disse ordninger på en fleksibel måde og lover forældre en pasningsplads omgående, hvis de får arbejde. I Venstre synes vi, at det er positivt, når man lokalt kan finde smidige og hensigtsmæssige løsninger, og vi håber, det vil lykkes at bløde de stive systemgrænser op, så der bliver flere valgmuligheder og fleksibilitet, og at det er det, der kommer til at præge hele området.

Vi vil være åbne over for at drøfte en garantiordning for, at børnepasningsmuligheder sikres, og at de arbejdsløse derved kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om de passer deres egne børn.

I Venstre er vi åbne for, at arbejdsløse forældre nedtrapper deres behov for heldagspladser, men vi ønsker, at børnepasningsområdet skal ses som et hele.

Det, der er væsentligt at have for øje, når vi taler om børnepasning, er børnenes og familiernes tarv – eller sagt med andre ord: et godt familieliv. I de allerfleste tilfælde vil familierne være bedst tjent med, at der er mere tid til at være sammen, end tilfældet mange steder er i dag, og her kan vi politikere tale med vægt. Derfor må det være en overskrift, når vi taler om fremtidens Danmark, og det vil også være en økonomisk god løsning. Vi glæder os i øvrigt til debatten om børnepolitikken efter jul.

Jeg skal på Venstres vegne afvise det foreliggende lovforslag fra Fremskridtspartiet.

Jane Oksen (FP):

Jeg kan desværre ikke takke for tilslutningen, men det er mig ubegribeligt, når man efterlyser løsninger på afskaffelse af ventelister og nytænkning på børnepasningsområdet, at man ikke tager imod et sådant forslag med kyshånd.

De offentlige tilbud til børnepasning, hvad enten det er institutioner eller dagpleje, må og skal være et tilbud til den arbejdende befolkning.

Fra mange partiers side taler man kun om det pædagogisk gode i, at børn passes ude. De bedste pædagoger for et barn er imidlertid efter vores mening barnets egne forældre. Desværre har forældre alt for lidt tid til deres børn i dag, og er de så så uheldige at komme ind i en arbejdsløshedsperiode eller af andre grunde kan få lov at gå derhjemme, f.eks. under en barselorlov, er det meget nærliggende at sige, at de så selv skal passe deres børn og derved spare det offentlige for de penge. En bilstandsmodtager eller en arbejdsløs får i forvejen store summer udbetalt fra det offentlige. Oven i dette skal man så lægge prisen på en institutionsplads. Det er en anelig bunke penge, det offentlige pøser ud uden at få noget som helst til gengæld.

Det er jo i øvrigt sådan, at man ingen penge har til at få fjernet ventelisterne i kommunerne. Hvordan får vi de børn ind, der står på venteliste, hvis vi ikke forsøger noget nyt? Alligevel planlægger man i kommunerne i de kommende tre år at bygge 10.500 nye dagpasningstilbud. Det mener vi i Fremskridtspartiet er et sted, hvor der kunne spares. Lad os udnytte de bestående ressourcer bedst muligt.

Men dette her handler også om moral. Det er umoralsk at udnytte det offentlige på en sådan måde, når man udmærket selv kan passe sine børn. Det er mig også ubegribeligt, at et parti som Det Konservative Folkeparti afviser et forslag som dette. Her kunne man godt lære lidt af Mrs. Thatcher i England. Der har man indført en ordning som den, Fremskridtspartiet foreslår. Vi kan vel næppe finde et land, hvor det økonomisk går bedre, end det gør i England i øjeblikket; det er i hvert fald det land, danskere foretrækker at rejse til.

Der er også noget fornuftigt i det på den måde, at man – sørgeligt nok, at man må sige det – næsten skal til at lære forældre at være sammen med deres børn i dag. Jeg tænker på Ebeltoft Kommune. Der har man faktisk konstateret, at